

تنبیه جسمی کودک باعث پرخاشگری او در سنین بعدی می‌شود

پژوهشگران می‌گویند تنبیه جسمی کودکان به پیامدهای نامناسب درازمدتی مانند پرخاشگری منجر خواهد شد.

همشهری آنلاین: پژوهشگران می‌گویند تنبیه جسمی کودکان به پیامدهای نامناسب درازمدتی مانند پرخاشگری منجر خواهد شد.

به گزارش ای بی سی نیوز یک بررسی که به تجزیه و تحلیل پژوهش‌های انجام شده درباره تنبیه جسمی کودکان از سال 1990 - سال تصویب پیمان‌نامه حقوق کودکان سازمان ملل- به بعد پرداخته است، بیانگر آن است که هیچ کدام از این پژوهش‌ها پیامد مثبتی برای تنبیه جسمی کودکان نشان نداده‌اند.

پژوهشگران کانادایی در نسخه آنلاین جورنال پزشکی کانادا می‌نویسند در حالیکه معدودی از این پژوهش‌ها نشان می‌داد تنبیه جسمی اثر چندانی بر آینده کودک ندارد، اغلب پژوهش‌ها بیانگر بروز طیفی از عواقب منفی از افزایش پرخاشگری تا بزهکاری در سنین بالاتر هستند.

به گفته این پژوهشگران با توجه به این نتایج پزشکان می‌توانند راه‌های سازنده‌تری را برای منضبط کردن کودکان به والدین آموزش دهند.

آنها می‌نویسند: "پزشکان با انجام این کار به تقویت بهزیستی کودکان و بهبود روابط کودکان و والدین در سطح جامعه کمک می‌کنند."

آنها یادآور می‌شوند که تنبیه جسمی کودکان حتی تا همین اواخر، در اوائل دهه 1990، به طور گسترده‌ای شیوه‌ای مورد قبول بود، و نه تنها تنبیه جسمی را نوعی کودک‌آزاری شناخته نمی‌شد، بلکه آن را راهی "مناسب" برای واداشتن کودک به انجام رفتارهای مطلوب تصور می‌کردند.

اما پژوهش‌هایی که از آن هنگام به بعد انجام شدند، شروع به مرتبط دانستن تنبیه جسمی و پرخاشگری در کودکی و بزهکاری و خشونت نسبت به همسر در سنین بعدی کردند.

یک پرسش مهم این بود که جهت این رابطه سببی چیست: آیا پرخاشگری کودکان باعث تنبیه جسمی آنها می‌شود یا تنبیه جسمی به پرخاشگری می‌انجامد؟

بررسی‌های بزرگ آینده‌نگر در میانه تا اواخر دهه 1990 که در آنها نقش رفتارهای ضداجتماعی کودکان و مجموعه‌ای عوامل موثر دیگر در نظر گرفته شده بود، نشان داد که تنبیه جسمی کودکان پیش‌بینی‌کننده بروز رفتار ضداجتماعی در آنها در سنین بعدی است. همچنین در یک کارآزمایی تصادفی‌شده درباره مداخله برای کاهش رفتار نامناسب کودکان، به والدین آموزش داده شد تا از انجام تنبیه جسمی دست بردارند. نتایج نشان داد که تغییرات رفتاری والدین با کاهش قابل‌توجه در رفتارهای مشکل‌آفرین در کودکان همراهی دارد.

پژوهش‌های بعدی نشان‌دهنده ارتباط میان تنبیه جسمی و سلامت روانی، خطر آسیب جسمی، رابطه بد میان والد و فرزند و خشونت خانوادگی در سنین بزرگسالی بود.

تنبیه جسمی با انواع گوناگونی از اختلالات روانپزشکی در کودکان و بزرگسالان مرتبط دانسته شده است، از جمله افسردگی، اضطراب، مصرف مواد مخدر. پژوهش‌های اخیرتر نشان می‌دهد که تنبیه جسمی رشد شناختی کودک را کند می‌کند و باعث ایجاد مشکلات تحصیلی می‌شود.

همچنین تصویربرداری‌های از مغز نشان می‌دهد که تنبیه جسمی واقعا حجم ماده خاکستری در مناطقی از مغز را کاهش می‌دهد که با کارکرد فرد در آزمون‌های هوش مرتبطند، و نیز باعث تغییراتی در مناطق از مغز می‌شود که ناقل عصبی دوپامین در آنها عمل می‌کند و با سوءمصرف الکل و مواد مخدر نیز مرتبطند.

به گفته این پژوهشگران نتایج این پژوهش‌ها باعث شده است که سازمان‌های حرفه‌ای به مخالفت با تنبیه جسمی بپردازند. جامعه متخصصان اطفال کانادا به شدت والدین را از تنبیه جسمی نهی می‌کند، و آکادمی متخصصان اطفال آمریکا می‌گوید: "تنبیه جسمی کارآیی چندانی ندارد و اثرات جانبی بالقوه زیانباری خواهد داشت."